

เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพร

วันนี้ บัพดาตาได้เห็นบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์, ความสูงศักดิ์ของการเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด, และความจริงของการเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงทางจิตในลูกทุกคน ท่านได้เห็นลูกทุกคนสวมมงกุฎพร้อมด้วยแสงที่เปล่งประกายของบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ ด้านหนึ่งท่านได้เห็นชุมนุมของลูกๆที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด และอีกด้านหนึ่งท่านได้เห็นดวงวิญญาณทั้งหลายในโลกที่ยังขาดบางสิ่งบางอย่างอยู่เสมอและไม่เคยเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล แม้ว่าพวกเขาจะได้มาซึ่งการบรรลุผลอันชั่วคราวทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอก็ตาม พวกเขาก็ไม่เคยพอใจ พวกเขาต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่เสมอ พวกเขาท่องสวดอย่างสม่ำเสมอว่า "ฉันต้องการสิ่งนี้ ฉันต้องการสิ่งนั้น" พวกเขาวิ่งไปทั่ว พวกเขามีความกระหายและเร่าร้อนไปทั่วที่โน้นที่นี้อย่างสม่ำเสมอด้วยความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งบางสิ่งทั้งในด้านของร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สมบัติ หรือคนอื่น ๆ พวกเขาต้องการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสามสิ่งด้วยกันและทำความพยายามทุกรูปแบบเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้น ประการแรกคือพวกเขาต้องการพลังอำนาจของร่างกาย ของความมั่งคั่งของสถานภาพ หรือของสติปัญญาของพวกเข า ประการที่สองพวกเขาต้องการบักดี(การกราบไหว้บูชาด้วยความเลื่อมใสศรัทธา)ด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องการที่จะสามารถทำบักดีด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์เป็นเวลาสองสามนาที ดวงวิญญาณบักดีผู้ที่กราบไหว้บูชามีความปรารถนาที่จะทำบักดี(ทำการกราบไหว้บูชาด้วยความเลื่อมใสศรัทธา)เช่นนั้น ประการที่สามตั้งแต่ยุคทองแดงดวงวิญญาณมากมายได้เคยเห็นโลกแห่งความทุกข์และร้องไห้ด้วยความทุกข์ระทม และเพราะด้วยความทุกข์และความไม่สงบนี้จึงพิจารณาว่าการบรรลุผลอันชั่วคราวนั้นเป็นเหมือนภาพลวงตา ดังนั้นพวกเขาต้องการการหลุดพ้นจากโลกแห่งความทุกข์และบ่วงพันธะของความทุกข์ของกิเลสต่างๆ ผู้ที่เป็นบักดีต้องการการทำบักดีคนอื่น ๆ ต้องการพลัง และคนอื่น ๆ ต้องการการหลุดพ้น ใครคือผู้ที่เป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจที่สามารถให้หนึ่งหยดของความ สุข ความสงบ ความบริสุทธิ์ และความรู้แก่วงศ์วานที่ไม่พอใจเช่นนั้นและทำให้พวกเขาได้มาซึ่งบางสิ่งบางอย่าง? ลูกเป็นสิ่งนี้ไหม? ลูกเป็นลูกของพ่อที่มีความเมตตา พ่อมีความเห็นใจลูกที่แม้ว่าลูกจะเป็นลูกของผู้ประทานลูกก็ยังคงส่งเสียงร้องออกมาอย่างสม่ำเสมอ "ฉันต้องการสิ่งนี้ ฉันต้องการสิ่งนั้น ฉันต้องการสิ่งนี้!" เพื่อการได้มาซึ่งการบรรลุผลอันชั่วคราวบางอย่าง ดังนั้นลูกๆที่เป็นนายผู้ประทานและเป็นตัวของการบรรลุผลมีความรู้สึกเมตตาต่อดวงวิญญาณในโลกนี้หรือไม่? ลูกมีความกระตือรือร้นที่จะช่วยพี่น้องของลูกที่กำลังเร่าร้อนไปทั่วเพื่อไล่ตามความปรารถนาอันชั่วคราวเป็นอย่างมากหรือไม่? ลูกๆของผู้ประทานทอดสายตาแห่งความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจกับพี่น้องของลูก! จงกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่! กลายเป็นผู้ประทานพร! กลายเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจที่เปล่งประกายและทำให้ทุกคนพอใจ ทุกวันนี้ผู้คนร้องเรียกหาเทพเจ้าแห่งความพอใจเป็นอย่างมากเพราะที่ใดมีความพอใจที่นั่นจะไม่มีอะไรขาดหาย บนพื้นฐานของความพอใจคนๆนั้นก็สามารรถสัมผัสกับความมั่งคั่งทางกายภาพได้มากมาย หากลูกให้เงินแม้กระทั่งเพียงแค่สองรูปีแก่ใครบางคนที่มีความพอใจนั้นก็เทียบเท่ากับหนึ่งแสนแล้ว หากใครบางคนเป็นเศรษฐีและไม่มีความพอใจหนึ่งล้านนั้นก็ไม่ใช่หนึ่งล้านสำหรับเขาเป็นขอทานต่อความปรารถนา ความปรารถนาหมายถึงความทุกข์ระทม ความปรารถนา(อิจชา)ไม่สามารถทำให้ลูกกลับมาดีได้(อัจชะ)เพราะถึงแม้ว่าความปรารถนาที่สูญสลายได้ของลูกอาจจะได้รับการตอบสนอง แต่ความปรารถนาเหล่านั้นก็ให้กำเนิดต่อความปรารถนาอื่นๆอีกมากมายด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกจึงกลับมาติดกับอยู่ในวงจรของความปรารถนาราวกับว่าลูกติดอยู่ในใยของแมงมุม ลูกไม่สามารถเป็นอิสระได้แม้ว่าลูกต้องการก็ตาม ดังนั้นจงทำให้พี่น้องของลูกที่ติดกับอยู่ในใยเช่นนั้นไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาที่สูญสลาย การมีความทุกข์ระทม(pareshaan)หมายถึงการกระทำภายใต้ศักดิ์ศรี(shaan)ของลูก ลูกทุกคนเป็นลูกของพระเจ้าลูกๆของผู้ประทาน และการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูก เมื่อลูกสูญเสียศักดิ์ศรีของลูก ลูกก็กลับมา มีความทุกข์ระทม แสดงให้ดวงวิญญาณเหล่านั้นได้เห็นถึงศักดิ์ศรีที่สูงส่งของพวกเขา ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร?

ลูกดับเบิลโฟเรนเนอร์ทั้งหมดต่างก็กำลังจะกลับไปยังสถานที่ของลูก ลูกจะทำอะไรเมื่อลูกกลับไป? กลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ประทานพรและเติมอาภรณ์ของทุกดวงวิญญาณด้วยการบรรลุผลของความสงบและความสุข นี่คือการคิดที่ลูกจะนำกลับไปด้วยไหม? เมื่อเห็นความกล้าหาญและความรักของลูกๆ บัพดาตาก็คงให้การตอบแทนหลายล้านเท่าแก่ลูกๆของความรักที่สม่ำเสมอของพวกเขา ผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกลได้เข้ามาใกล้ชิดด้วยการตระหนักรู้และการได้มาซึ่งการบรรลุผลของพวกเขา ในขณะที่ผู้ที่อยู่ในดินแดนนี้ได้กลับมาห่างไกลด้วยการตระหนักรู้และการได้มาซึ่งการ

บรรลุลผลของพวกเขาดังนั้นลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ ด้วยความมุ่งมั่นที่จะเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุลผลและมีความกระตือรือร้นของความพอใจจนเฝ้าแต่ก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ ผู้ประทานโชค ผู้ประทานการบรรลุลผลทั้งหมดอยู่กับลูกเสมอ อัจชะ

แต่ลูกที่มีความเมตตาของพ่อที่มีความเมตตา แต่ลูกๆที่เป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจและทำให้ทุกคนเต็มไปด้วยสมบัติแห่งความพอใจ แต่ลูกๆที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุลผลทั้งหมด และผู้ที่อยู่อย่างมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น ด้วยความปรารถนาดีที่จะทำให้พวกเขาสามารถได้มาซึ่งบางสิ่งบางอย่าง แต่ผู้ที่ทำให้ทุกคนไม่รู้จักความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาที่สูญสลาย แต่ลูกๆที่มีพลังทั้งหมด รัก ระลึกถึง และ นมัสเต ของบัพดาดา

เมื่อเห็นลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ บัพดาดาพูดว่า:

ถ้ามีใครในกลุ่มนี้ถูกบอกให้อยู่ที่นี้ลูกพร้อมเสมอหรือไม่? ไม่มีลูกคนไหนมีบ่วงพันธะใดๆเมื่อกลับไปบ้านใช่ไหม? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน เวลานั้นจะมาถึงเมื่อตัวของลูกทุกคนถูกยกเลิกและลูกจะถูกทำให้อยู่ที่นี้ ในเวลาเช่นนั้นไม่มีใครต้องการที่จะรับการบรรเทาทุกข์(สิ่งอำนวยความสะดวก) ลูกทุกคนจำได้ไหมว่าลูกใช้เวลาสี่วันนั้นอย่างไรเมื่อปราศจากบาบกลายเป็นอะแคว? อาคารใหญ่โตเพียงพไหม? ลูกได้ทำอาหารอะไรไหม? แล้วลูกใช้เวลาสี่วันนั้นไปอย่างไร? วันของการทำลายล้างก็จะใช้ไปเช่นนั้น ลูกดูดซับอยู่ในความรักในเวลานั้นหรือไม่? ความเพียบพร้อมสมบูรณ์จะเกิดขึ้นในสภาพเช่นเดียวกันเมื่อลูกดูดซับอยู่ในความรัก แล้วลูกก็จะอยู่ที่นี้บนภูเขาและทำทาพาเซีย ลูกจะเห็นการทำลายทั้งหมดด้วยตาที่สามของลูก ลูกมีความไร้กังวลในลักษณะนี้หรือไม่? ลูกไม่มีความวิตกกังวลใดๆเกี่ยวกับบ้านของลูก ครอบครัวของลูก หรือที่ทำงานของลูก ลูกมีความไร้กังวลอยู่เสมอ ไม่มีคำถามว่าอะไรจะเกิดขึ้น สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดี สิ่งนี้เรียกว่าการอยู่อย่างไร้ความกังวล ลูกอาจจะจดจำอาคารของศูนย์ของลูกหรือยอดเงินคงเหลือในบัญชีในธนาคารของลูก ไม่ควรมีสิ่งใดที่จะต้องจดจำ ของลูกคือหรือความมั่งคั่งที่แท้จริง ไม่ว่าจะใช้ไปสำหรับการสร้างอาคารหรืออยู่ในธนาคาร ลูกจะได้รับความมั่งคั่งของลูกมากมายหลายล้านเท่า ลูกได้ประกันทุกสิ่งแล้วหรือยัง? ฝุ่นก็จะกลายเป็นฝุ่นและลูกจะได้รับความมั่งคั่งของลูกมากมายหลายล้านเท่า ลูกยังต้องการอะไรอีก? ความมั่งคั่งที่แท้จริงไม่มีวันเสียไปโดยไร้ประโยชน์ ลูกเข้าใจไหม? จงอยู่อย่างไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอในลักษณะนี้ "ฉันไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับศูนย์ต่อจากนี้? อะไรจะเกิดขึ้นกับบ้านของเรา?" อย่าให้มีคำถามนี้ ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนั้นได้ถูกนำไปใช้ในทางที่มีค่าแล้ว ลูกไม่มีคำถามใดๆอีกต่อไป แล้วว่าสมบัตินั้นจะใช้ไปในทางที่มีค่าหรือไม่ ลูกได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินมรดกไว้เป็นการล่วงหน้าแล้ว เมื่อใครบางคนได้ทำพินัยกรรมของเขาไว้ล่วงหน้า เขาก็จะอยู่อย่างไร้กังวล ลูกทุกคนได้มอบทุกลมหายใจ ทุกความคิด ทุกวินาที ทรัพย์สินสมบัติ และร่างกายของลูกแล้วใช่ไหม? ลูกไม่สามารถใช้สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ทำพินัยกรรมแล้วเพื่อตัวลูกเอง

ลูกไม่สามารถใช้แม้กระทั่งหนึ่งวินาทีหรือหนึ่งสตางค์โดยไม่มีศรัทธา ทั้งหมดนั้นเป็นของพระเจ้า ดังนั้นดวงวิญญาณไม่สามารถใช้สิ่งนั้นเพื่อตนเองหรือเพื่อดวงวิญญาณอื่น ลูกสามารถใช้สิ่งนั้นได้โดยที่ต้องเป็นไปตามการกำหนดทิศทางที่ลูกได้รับ มิฉะนั้นมันก็จะมีความไม่สอดคล้องกับสมบัติที่ลูกได้รับมาด้วยความไว้วางใจ หากลูกใช้ทรัพย์สินสมบัติของลูกแม้เพียงเล็กน้อยโดยไม่มีการกำหนดทิศทางหรือคำแนะนำสำหรับงานใดๆแล้ว สมบัตินั้นก็จะดึงดูดลูกไปยังที่ที่ลูกนำมาใช้ สมบัติจะดึงดูดใจ และจิตใจจะดึงดูดร่างกายและทำให้ลูกทุกข์ทรมาน ดังนั้นลูกได้ทำพินัยกรรมยกมรดกทั้งหมดแล้วใช่ไหม? ถ้าลูกใช้ทุกสิ่งตามการกำหนดทิศทางหรือคำแนะนำที่ลูกได้รับก็จะไม่มีบาปและภาระใดๆ ลูกเป็นอิสระจากสิ่งนั้น ลูกเข้าใจการกำหนดทิศทางหรือคำแนะนำนั้นใช่หรือไม่? ลูกได้รับการกำหนดทิศทางสำหรับทุกสิ่งแล้ว เป็นสิ่งที่ชัดเจนใช่หรือไม่? ลูกไม่เคยสับสนใช่ไหม? ลูกไม่เคยกลับมาสับสนว่าลูกควรจะทำบางสิ่งบางอย่างหรือไม่สำหรับงานนั้นๆใช่ไหม? เมื่อใดก็ตามที่มีความสับสนเล็กน้อยจงตรวจสอบความถูกต้องกับเครื่องมือ หรือถ้าสภาพของลูกมีพลังแล้วการสัมผัส(การทัชชิ่ง)ที่ลูกได้รับในเวลาอมฤตจะมีความถูกต้องแม่นยำเสมอ อย่างนี้ในเวลาอมฤตด้วยความรู้สึที่มีบางสิ่งปะปนอยู่ในจิตใจ แต่นั่งด้วยสติปัญญาที่กระจางชัดและการสัมผัสจะถูกต้องแม่นยำ

เมื่อใดที่ลูกบางคนมีปัญหาพวกเขานั่งอยู่กับความรู้สึกของตัวเองในจิตใจของพวกเขาเท่านั้น "นี่คือสิ่งที่ฉันควรจะทำ นั่นคือสิ่งที่ควรเกิดขึ้น ในความเห็นของฉันนี่เป็นสิ่งที่ดี" ดังนั้นการสัมผัสก็จะไม่ถูกต้องแม่นยำเช่นกัน แล้วพวกเขาก็จะได้รับการตอบสนองของความคิดในจิตใจของพวกเขาเท่านั้น เหตุนี้เองจึงไม่มีความสำเร็จที่ใดที่หนึ่งเลย และแล้วพวกเขาก็กลับมาสับสนเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางที่พวกเขาได้รับในเวลาอมฤตและไม่เข้าใจว่าทำไมบางสิ่งจึงเกิดขึ้นหรือทำไมพวกเขาถึงไม่ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามพวกเขามีความรู้สึกที่ปะปนอยู่ในจิตใจของพวกเขาและดังนั้นพวก

เขาจึงจะได้รับผลของความรู้สึกเหล่านั้น ลูกจะได้รับผลอะไรจากการกำหนดของจิตใจของลูกเอง? จะมีแต่ความสับสนเท่านั้นใช่ไหม? สิ่งนี้เรียกว่าตั้งใจแม้กระทั่งความคิดในจิตใจของลูก นี่คือความคิดของฉัน แต่บาบาได้พูดอะไร? อัจชะ

พูดกับครู:

บัปตาดามีความรักเป็นพิเศษต่อผู้เป็นครูเพราะลูกมีความหัดเทียมกัน พ่อเป็นครูและลูกเป็นครูผู้เป็นนาย อย่างไรก็ตามผู้ที่มีความหัดเทียมจะเป็นที่รักอย่างมาก ลูกกำลังก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ดีมาก ลูกทุกคนเป็นผู้ปกครองของโลก ลูกได้ท่องเที่ยวไปทั่วและเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับดวงวิญญาณมากมายและกำลังดำเนินงานของการทำให้ดวงวิญญาณมากมายเข้ามาใกล้ชิด บัปตาดามีความยินดีและพอใจเป็นอย่างยิ่ง ลูกรู้สึกว่บัปตาดาพอใจกับลูกไหม? หรือลูกรู้สึกว่ลูกยังคงต้องทำให้มากขึ้นอีกเล็กน้อย? ท่านพอใจแต่ลูกต้องทำให้ท่านพอใจมากขึ้นอีกเล็กน้อย ลูกกำลังทำงานอย่างขยันขันแข็งมาก ลูกทำงานหนักด้วยความรักและด้วยเหตุนี้จึงไม่รู้สึกว่เป็นงานหนัก บัปตาดาพูดอยู่เสมอว่ลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้คือมงกุฎบนศีรษะ ลูกเป็นมงกุฎที่อยู่บนศีรษะ เมื่อเห็นความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกๆ บัปตาดาให้ความร่วมมือมากขึ้นเพื่อเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้น หนึ่งก้าวของลูกๆ และหลายล้านก้าวของพ่อ ที่ใดมีความกล้าหาญที่นั่นมีการได้มาซึ่งความกระตือรือร้นโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกมีความกล้าหาญลูกก็จะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ เหตุนี้เองลูกจึงเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล จงเฝ้าแต่รับใช้ต่อไปเรื่อยๆ และลูกจะได้รับความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง อัจชะ

บัปตาดาพบแขกที่มาเข้าร่วมประชุม เมารี อาบู คอนเฟอร์เรนซ์ (13/02/84)

ดร. เจมส์ โจนห์ (Dr. James Jonah) ผู้ช่วยเลขาธิการสหประชาชาติ

บัปตาดาจะให้ความร่วมมือและตอบสนองต่อความคิดของลูกในหัวใจของเขาเสมอ ไม่ว่าความคิดของลูกจะเป็นเช่นไรลูกก็ได้มาถึงสถานที่ที่ลูกต้องสำหรับลูกที่จะนำความคิดเหล่านั้นไปใช้ในรูปปฏิบัติ ลูกเชื่อหรือไม่ว่เหล่านี้ทั้งหมดเป็นมิตรของลูกที่จะช่วยเติมเต็มความคิดของลูก? จากการมีการจดจำระลึกถึงลูกจะสัมผัสกับความสงบอย่างสม่าเสมอ ลูกจะเฝ้าแต่สัมผัสกับความสงบที่หวานขึ้นเป็นอย่างมากที่เต็มไปด้วยความสุข ลูกได้มาถึงครอบครัวที่รักความสงบและดังนั้นลูกจึงกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับการเป็นเครื่องมือ เมื่อไรก็ตามที่ลูกจดจำพ่อลูกจะประสบความสำเร็จอย่างง่ายดายอยู่เรื่อยๆ ทำให้ตัวลูกเองอยู่ในสำนึกนี้ "ฉันเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความสงบ ฉันเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความสงบ ฉันเป็นดวงวิญญาณที่รักความสงบ" ใช้ประสบการณ์นี้เพื่อให้สำนึกนี้ต่อไปเรื่อยๆ แก่ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสกับลูก อาชีพทางจิตนี้จะทำให้ลูกสามารถแสดงการกระทำที่สูงส่งอย่างสม่าเสมอ และการกระทำที่สูงส่งเหล่านั้นจะทำให้ลูกสัมผัสกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่ง และแล้วทั้งปัจจุบันและอนาคตของลูกก็จะสูงส่ง ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าที่จะมีประสบการณ์กับความสงบ จงเฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปในคลื่นในมหาสมุทรแห่งความสงบอย่างสม่าเสมอ

เมื่อใดก็ตามที่ลูกเห็นว่งานนั้นยากลำบาก จงอยู่ในสายสัมพันธ์กับเทวดา-นางฟ้าแห่งความสงบและความยากลำบากนั้นจะกลับมาย่อยง่าย ลูกเข้าใจไหม? ถึงกระนั้นลูกก็โชคดีมาก เพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านเท่านั้นและเพียงไม่กี่คนจากหนึ่งกำมือที่มาถึงดินแดนนี้ของผู้ประทานโชค ดังนั้นลูกจึงมีโชค เวลานี้แน่นอนลูกต้องกลับมามีโชคหลายล้านเท่า ลูกมีเป้าหมายนี้ใช่หรือไม่? แน่แน่นอนลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ เพียงแค่รักษาสายสัมพันธ์ของลูกกับเทวดา-นางฟ้าแห่งความสงบต่อไป นี่คือดวงวิญญาณพิเศษที่เล่นบทบาทพิเศษที่มาถึงที่นี่ ลูกมีบทบาทพิเศษในอนาคตด้วยเช่นกันซึ่งลูกจะารู้เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ งานนี้ได้ทำสำเร็จแล้ว นี่เป็นเพียงวิธีในการทำงานรับใช้เพื่อให้ผู้ที่ต้องการจะสร้างโชคของพวกเขาสามารถทำเช่นนั้นได้ อย่างไรก็ตาม มิฉะนั้นก็สำเร็จแล้วและเคยสำเร็จมาแล้วหลายครั้ง ความคิดของลูกดีมาก ให้ดอกไม้พิเศษแห่งความรักแก่มิตรของลูกทุกคนที่ได้ไปจากที่นี่ ผู้ที่มีความรักและให้ความร่วมมือ พร้อมกับความรัก ระลึกถึง และ นมัสเต ของบัปตาดา

อะแนค บัปตาดาพบมาดามอันวาร์ ซาดัต(Madam Anwar Sadat) –สาส์นสำหรับอียิปต์

กลับไปยังประเทศของลูกและแสดงให้เห็นถึงวิธีการประหยัทรัพสมบัติ ลูกมีประสบการณ์กับความมั่งคั่งด้วย

ความสุขในจิตใจ และการประหยัดในทรัพย์สมบัติเป็นพื้นฐานของความสุขในจิตใจ ด้วยวิธีนี้แสดงให้พวกเขาเห็นวิธีที่จะประหยัดทรัพย์สมบัติและวิธีของความสุขในจิตใจ และพวกเขาจะได้สัมผัสว่าลูกเป็นเทวดา-นางฟ้าแห่งความสุข ที่ให้สมบัติ(ดินdhan)และจิตใจ(มาน)แก่พวกเขา ดังนั้นจากที่นี่ไปเมื่อกลายเป็นเทวดา-นางฟ้าแห่งความสงบและความสุข จงเก็บรักษาพรที่ไม่ดับสูญจากไฟบุษยันแห่งความสงบนี้ไว้กับลูก เมื่อใดก็ตามที่มีเหตุการณ์ใดๆเกิดขึ้นเมื่อลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" เหตุการณ์นั้นจะกลายเป็นเรื่องที่ย่อยง่าย เมื่อลูกตื่นขึ้นมาก่อนอื่นควรมีการสนทนาที่แสนหวานกับพ่ออยู่เสมอ และในระหว่างวันตรวจสอบตนเองเป็นครั้งคราวว่าลูกอยู่กับพ่อหรือไม่ ในเวลากลางคืนไปนอนกับพ่อย่านอนคนเดียว และลูกจะสัมผัสกับความเป็นมิตรของพ่ออย่างสม่ำเสมอ ลูกจะเฝ้าแต่ให้สาส์นของพ่อแก่ทุกคน ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากมายเพราะลูกมีความปรารถนาที่ทุกคนควรได้รับความสุขและความสงบ และเมื่อลูกทำบางสิ่งจากความปรารถนาของหัวใจของลูก ลูกก็จะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ย่อยง่ายที่เชื่อมความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกกับพ่อผู้เดียวและด้วยเหตุนี้จึงอำลาต่อมายา เมื่อมีความสัมพันธ์ การจดจำระลึกถึงก็จะย่อยง่ายโดยอัตโนมัติ การมีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อผู้เดียวคือการเป็นโยคีที่ย่อยง่าย โดยการเป็นโยคีที่ย่อยง่ายลูกก็สามารถอำลาต่อมายาได้อย่างย่อยง่าย เมื่อมายาจากไป คำหักทลายจากพ่อสามารถทำให้ลูกก้าวหน้าได้เป็นอย่างดี ผู้ที่เฝ้าแต่ได้รับพรจากพระเจ้าและจากครอบครัวบราห์มินในทุกอย่างก้าวจะเฝ้าแต่โยยบินได้อย่างย่อยง่าย

คติพจน์: กลายเป็นนักธุรกิจที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นอย่างสม่ำเสมอและลูกจะมีรายได้หลายล้านเท่าในทุกอย่างก้าว

*** โอม ชานติ ***